

ת"פ (ירושלים) 52100-11-19 - מדינת ישראל נ' דורון לוי

ת"פ (ירושלים) 52100-11-19 - מדינת ישראל נ' דורון לוישולם ירושלים

ת"פ (ירושלים) 52100-11-19

מדינת ישראל

נגד

דורון לוי

בית משפט השלום בירושלים

[11.09.2024]

לפני כבוד השופט אביחי דורון

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בשלושה תיקים, שניים מהם, ת"פ 52100-11-19, כתב אישום מתוקן וכן

ת"פ 25866-08-19, לאחר מכן צירף תיק נוסף שמספרו 36405-12-21

במסגרת ההודאה הורשע הנאשם בריבוי עבירות של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין, עבירה של איזמים לפי סעיף 192, וכן עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת, לאחר הצירוף הורשע בעבירה של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות לפי סעיף 982 (ב) (2) לחוק העונשין.

על פי עובדות כתבי האישום, ביום 2.2.19 הפר הנאשם הוראה חוקית שאסרה עליו ליצור קשר עם המתלוננת בכך שהתקשר אליה מספר רב של פעמים באותו יום, ובימים שלאחר מכן והטריד אותה טלפונית.

ביום 3.3.19 הנאשם בשיחת טלפון ממושכת עם המתלוננת שלא ייתן לה גט, ויגרום לה "לפגוש את אלוהים".

בסמוך ליום 4.3.19 הפר הנאשם הוראה חוקית שאסרה עליו ליצור קשר עם המתלוננת, בכך שהתקשר אליה 107 פעמים.

בהמשך, ביום 25.3.19 ירק הנאשם על המתלוננת ומשך בכיסוי ראשה.

בשבת, 21.5.21, עת התפלל בבית הכנסת הרעיש בנו הקטין של הנאשם, וזה סטר לו שלוש פעמים, איים עליו כי ישבור לו את השיניים וקילל אותו קללות נמרצות.

במסגרת ההסכמות נשלח הנאשם לשירות המבחן, לבחינת עניינו ולמתן המלצה עונשית.

נוכח משבר "הקורונה" נדחה עניינו של הנאשם מפעם לפעם, ובתסקיר שהוגש ביום 12/09/21 המליץ שירות המבחן על הטלת עונש מוחשי, שמטרתו הרתעה והצבת גבול. מסקנה זו התגבשה נוכח שימוש הנאשם בחומרים משני תודעה וכן אי התאמתו לטיפול.

או אז ביקש הנאשם הזדמנות נוספת לשליחתו לשירות המבחן והתחייב להתגייס לכל תהליך טיפולי שיציע שירות המבחן, בבקשתו פירט את נסיבות חייו האישיות. בית המשפט נעתר לבקשה והנאשם הופנה לקבלת תסקיר משלים. בתסקירו המשלים, מיום 21/12/22, דיווח שירות המבחן על מצבו של הנאשם לאחר ששולב בתכנית טיפולית. מן התסקיר עלה שהנאשם מגלה מחויבות לטיפול, אולם לצד זאת גילה אמביוולנטיות ביחס ליחסיו עם המתלוננת וזאת לאחר שנפתח כנגד הנאשם תיק נוסף, התיק הינו התיק אותו צירף הנאשם לפני כאמור.

בהמשך לכך ביקש שירות המבחן לדחות את עניינו של הנאשם, על מנת שיוכל לגבש המלצה סופית בעניינו. לאור צירופו של התיק הנוסף, ביקש ב"כ הנאשם לשלוח את הנאשם לתסקיר משלים אשר יתייחס לכלל התיקים בהם הורשע הנאשם.

בתסקיר מיום 13/09/23 התרשם שירות המבחן כי חלה התמתנות במצבו של הנאשם, אשר השתלב באופן ממושב בקבוצה טיפולית וכי המענה הטוב בעבורו הינו שילובו במסגרת טיפול אינטנסיבית בתחום האלימות, הנאשם שלל ומכל וכל את האמור.

בהמלצתו השיקומית המליץ שירות המבחן, על הטלת צו מבחן לשנה וכן עונש בדמות 170 שעות של"צ, אשר יאפשר לו להמשיך בתעסוקה וזאת לצד ריצוי עונשו.

על מנת לעמוד על מצבו הטיפולי של הנאשם, התבקש תסקיר משלים, בית המשפט נעתר לבקשה כאמור. בתסקירו המשלים התייחס שירות המבחן לסיום תקופת שילובו של הנאשם במסגרת הטיפולית וזאת לאחר תקופה של שנה ושלושה חודשים. לדברי שירות המבחן, הצליח הנאשם, באמצעות השתתפותו בקבוצה להגביר את מודעותו לגבי התנהלותו ותגובותיו, אשר התמתנו במידת מה. עם זאת, בדומה לעמדתו הקודמת שב ושלל נזקקות לשילובו במסגרת טיפול אינטנסיבי יותר.

באותו תסקיר דיווח שירות המבחן כי קיים שיחה עם המתלוננת ממנה עלה כי היא נמנעת מכל סוג של יצירת קשר עם הנאשם כאשר הימנעות זו היא הגורם לכך שלא נותרים עימותים בין השניים.

בהערכת סיכון העריך שירות המבחן כי קיים סיכוי בינוני עד גבוה להישנות אירועי אלימות בין בני הזוג. בהמלצתו הסופית, המליץ שירות המבחן, על סיום ההליכים המשפטיים, המשך הקשר עם שירות המבחן, העמדתו בצו מבחן וכן ענישה של"צ אשר תהא מוחשית ותציב גבול מחד ואילו תאפשר את המשך שגרת יומו מאידך. טיעוני המאשימה לעונש

בטיעוניה לעונש עמדה המאשימה על חומרת העבירות המיוחסות לנאשם כאשר הנסיבה המחמירה הינה ביצוע המעשים בתוך ביתו של הנאשם. לעיונו של בית המשפט הוצג הרישום הפלילי ממנו עולה כי הרשעתו האחרונה הינה משנת 2014.

במנותה את הערכים המוגנים, ציינה את זכות האישה לשלמות גופה, שקט וביטחון נפשי, וכן הזכות לשלמות גופם של קטינים.

באת כח המאשימה תהתה על המלצתו של שירות המבחן. לדבריה, חרף הטיפול שעבר הנאשם מדובר בטיפול "חלקי", לאור סירובו של להעמקתו של הטיפול "בנקודה" החשובה ביותר, כך לדבריה. בעתירתה לעונש ציינה המאשימה את המתחמים הבאים:

1. ת"פ 52100-11-19, מתחם של מאסר על תנאי ועד לשמונה חודשי מאסר, בגין האישומים שם עתרה המאשימה ל-6 חודשי מאסר.

2. ת"פ 25866-08-19, מתחם של מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר עבור כל עבירה, בהינתן שהנאשם הורשע בריבוי של עבירות, עתרה לעונש של 3 חודשי מאסר.

3. בגין תיק הצירוף, השייך לפרקליטות, מתחם של ששה חודשי שירות ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל, ובהינתן שעניינו של התיק הינו ברף הבינוני עליון, עתרה למאסר בפועל.

בטיעוניה ציינה כי בעבר הוטלו על הנאשם עונשי של"צ בשני תיקים, אשר הופקעו. בשקלול האמור, תוך התחשבות בשיקום אותו עבר הנאשם עתרה לעונש כולל של חמישה עשר חודשי מאסר. טיעוני ההגנה לעונש

את טיעונו ביסס ב"כ הנאשם על התהליך הארוך שעבר הנאשם במסגרת הטיפול בשירות המבחן. לדבריו, בתחילתו של ההליך "גרר" הנאשם את רגליו, אולם לאחר מכן שינה את דרכיו והחל משתתף טיפול באופן פעיל. לדבריו, אותו שינוי הוא שמאפשר את החרגתו של הנאשם ממתחמי הענישה הקיימים. ב"כ הנאשם עמד על הדרך הארוכה בטיפול, בת השנה ושלושת החודשים אותה ביצע הנאשם וזאת בנסיבות חיים קשות, כאשר בכל תקופה זו לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים.

עוד ציין, שהעדפת שיקומו של הנאשם, המשך שגרת יומו, עבודתו ותשלום מזונות עבור שתי משפחות תביא להגשמתו של האינטרס הציבורי. לדבריו, מדובר בנאשם בעל נסיבות חיים העושה כל שביכולתו לשמור על קשר תקין עם בנו בן השמונה, השוהה בפנימייה.

ב"כ הנאשם הביא פסיקה רחבה, אליה אתייחס בהמשך. לעניין המתחמים, טען ב"כ הנאשם כי עניינו של הנאשם צריך להיות מוחרג שכן מדובר בתיק בן כמעט חמש שנים (בהתייחס לתיקי התביעה) וכן תיק בן שלוש שנים (פרקליטות). לדבריו, הטלת מאסר בעבודות שירות תהא הליך הרסני לנאשם, העובד כבר 26 שנים בעיריית ירושלים, ומשלם מזונות לשתי משפחותיו. בעתירתו, ביקש לקבל את המלצת שירות המבחן אשר לדבריו, אינה חורגת מהמתחם.

דברי הנאשם:

הנאשם סיפר על עצמו ועל עבודתו רבת השנים, על המאמצים הקשים לשרוד את חייו. עוד שיתף אודות הקשיים הכלכליים, בתשלום מזונות עבור שתי משפחות, ועל הקשר המיוחד לדבריו שרקם עם בנו אשר שוהה בפנימייה. בדבריו פירט רבות אודות יחסיו עם המתלוננת אולם, מטעמים של צנעת הפרט אמנע מלפרט דברים אלה כאן. בסיום דבריו ביקש את התחשבותו של בית המשפט.

דין והכרעה

תמים דעים אני עם עמדתו של הסנגור לפיה, מדובר בנאשם שעשה שינוי. עיון בתסקירי שירות המבחן לאורכה של הדרך אכן מראה על שינוי בהתנהגותו של הנאשם. על מהותו של השינוי ניתן לדבר רבות, אולם האדם שלפני שהחל את דרכו בשירות המבחן, אינו אותו אדם אשר סיים את התהליך הטיפולי אותו עבר הנאשם.

התגייסותו של הנאשם לתהליך הטיפולי ברורה וניכר כי נעשתה דרך משמעותית, שגם אם לעיתים אינה מספיקה עבור הצופה מן החוץ, היא קשה ומשמעותית עבור הנאשם.

לא מדובר בתהליך עקר, הנאשם התגייס לטיפול בשירות המבחן לתקופה לא מבוטלת, בת למעלה משנה, שיתף בתכנים מעולמו הפנימי ולקח חלק פעיל בטיפול.

אין ספק, לו היה הנאשם מעמיק בטיפול, כפי שהוצע לו מפעם לפעם, שאלת עונשו של הנאשם הייתה פחות שנויה במחלוקת.

בית משפט זה נותן הערכתו הרבה להליכים שיקומיים של נאשמים, להתגייסותו של אדם, לשינוי אורחות חייו. שאלת הזמן, משמעותית ביותר להכרעת דינו של הנאשם, הזמן במקרה זה מצביע על שני שיקולים חשובים אותם על בית המשפט לקחת בחשבון: האחד, העובדה שמאז המקרים בהם הודה הנאשם לא נפתחו לו תיקים נוספים, וזאת בטרם השתלבותו של הנאשם בטיפול.

במקרים אחרים כשמדובר בתא משפחתי בו ממשיכים בני הזוג לגור יחד, נסיבה זו של העדר פתיחת תיקים נוספים לא הייתה משמעותית שכן לעיתים האלימות בין בני הזוג אכן ממשיכה, אולם לא נודעת לרשויות.

במקרה שלפני בני הזוג אינם חיים יחד, ואין כל תמריץ מצדם שלא להתלונן לו היו המעשים חוזרים על עצמם.

השיקול השני הוא, שעברו שנים מאז המקרים המיוחסים לנאשם והשאלה היא האם כליאתו של הנאשם מאחורי סורג ובריא תגשים את האינטרס הציבורי.

אין חולק, מעשיו של הנאשם אינם פשוטים, והאיומים אותם השמיע כלפי המתלוננת, וכן תקיפתו של הקטין מצביעות על הלך הרוח האלים אשר אפיין את חייו של הנאשם, ואת יחסי בני הזוג.

עיון בפסקי הדין אותם הגיש ב"כ הנאשם מלמד על קשת רחבה של עונשים וכן תהליכים שיקומיים אפשריים, ניתן למצוא את הנאשם בכל אחד ואחד מהתיקים הללו, אולם מן הצד השני לא ניתן להתעלם מכך שהליך שיקומי הוא הליך אינדיבידואלי.

לטעמי, עתירתה של המאשימה אינה מתכתבת עם תוצאותיו של התהליך אותו עבר הנאשם בשירות המבחן, היא אינה לוקחת בחשבון את אלמנט הזמן וכן גם את משקלן של העבירות עצמן.

מצד שני, יש לשאול האם הטלת עונש של של"צ מהווה ענישה מרתיעה ומציבת גבולות, כאשר ברקע הדברים קיימת הערכת הסיכון של שירות המבחן, המצביעה על אפשרות בינונית עד גבוהה לחזרה על העבירות, כמו גם יחסיהם המנותקים של בני הזוג, אשר להם ילד משותף, דבר העלול להביא להתלקחות חוזרת בין הצדדים ולהישנותן של העבירות.

בהינתן האמור, אני מוצא לנכון להביא לאיזון ראוי כזה שיגשים את האינטרס הציבורי ויבוא חשבון עם הנאשם, ומאידך ייקח בחשבון את הטיפול המשמעותי אותו עבר הנאשם, חלוף הזמן, היעדר פתיחת תיקים, ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

לאחר שבחנתי את השיקולים השונים, ובהם גם הפקעות השל"צ הקודמות של הנאשם, לא מצאתי לנכון לאמץ את המלצת שירות המבחן.

מאידך, אינני סבור כי מתחמי הענישה שהציגה המאשימה, בהתחשב בפסיקה שהוצגה לי, ובזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות, הינם כאלה שניתן לקבלם.

אני סבור כי מתחם הענישה בגין 2 כתבי האישום של הנאשם בעניינה של גרושתו צריכים לעמוד בטווח שבין מאסר קצר שאפשר וירוצה בעבודות שירות, לבין 5 חודשי מאסר בפועל.

לעומת זאת - מתחם הענישה בגין כתב האישום על הכאת בנו והאיומים עליו צריך לעמוד בטווח שבין 5-10 חודשי מאסר.

סה"כ אני סבור כי העונש הראוי לנאשם צריך לעמוד על 6 חודשי מאסר בפועל.

עם זאת, אני מוצא כי ניתן להחריג את עונשו של הנאשם משיקולי שיקום, ולו החרגה חלקית, בשל הדרך שאכן עשה הנאשם בשירות המבחן, והעובדה שלא נפתחו לו תיקים חדשים כלל מאז שנת 2021, כאמור בניתוח שערכתי קודם לכן.

מאידך, והיות שלא ניתן להתעלם מהמסוכנות, כפי שבאה לביטוי בתסקיר האחרון, אני סבור שדרוש מימד של הרתעה אישית.

נוכח כל האמור לעיל, והשיקולים הנוספים שפירטתי קודם, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 5 שבועות מאסר. הנאשם יחל בריצו מאסרו ביום 28.10.24.

2. מאסר למשך 7 חודשים אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, בתוך 3 שנים מסיום מאסרו, כל עבירה של אלימות במשפחה מסוג פשע.

3. מאסר למשך 4 חודשים אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, בתוך 3 שנים משחרורו ממאסר, כל עבירה של אלימות במשפחה מסוג עוון, לרבות איומים, וכן כל עבירה של הפרת הוראה חוקית או הטרדה באמצעות מתקן בזק.

4. קנס בסך 3,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.25.

5. פיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.1.25.

כל תשלום ישולם תחילה על חשבון הפיצוי ורק לאחר מכן על חשבון הקנס, המאשימה תעביר טופס פרטי מתלוננת בתוך 7 ימים מהיום.

6. אני מחייב את הנאשם להצהיר, כי אם יעבור אחת מעבירות התנאי בתוך שנה מיום שחרורו מהכלא, ישלם סך 15,000 ₪. הצהרת הנאשם נרשמה לפני.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ח' אלול תשפ"ד, 11 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.